

Els fruits madurs són capses de sorpreses.
Un gra pot ser un ou d'estruç nocturn
i, del raïm, eixir-ne mil coloms;
són velles fonts de suïcidis blancs
per descobrir la mar enmig de l'hort.
Penjats dels arbres, planetes que contemplen
el sòl fet cel, la nit horitzontal.
S'hi amaga al fons un univers petit,
també interí, i el sanguinari exèrcit
d'un líquid bosc espera dins l'esfera.

31:7:83

iCamins d'esfinxs, barrau de saviesa
l'horitzó groc on neixen els centaures!
iTancau el pas amb foscos jeroglífics
i mots-creuats als vianants estranys!
El bosc dels mots serà dels sons l'incendi
i els vells costums s'esqueixaran com draps.
Al llac, el drac convertiran en monstre;
tots els gegants seran humiliats.
No hi haurà cau on amagar la nostra
gent del país captiu dels malvats nans.

31:7:83

Versos tallats   tenyeixen els clavells
de la paraula   i enceten hemorràgies
les teranyines   del càntic mutilat.
iEstrany país   d'idees i de sons
mai no acordats!   Dins els pinyols els cucs
broden poemes   i fan ploure els accents.
Els alts vaixells   udolen entre els solcs
de la nit baixa: ignoren els estanys
on el meu cant   és mac de torrentada,
blat enterrat   en l'horta de la lluna.

2:8:83

Quins fruits més rars   fa l'arbre de paraules!
D'un coit de mots   i un embaràs de lluna
neixen llavors   amb la llum indecisa.
Punxes de gel   els dits claven al mar
i l'aigua es posa   amb la pell de gallina.
La boca es fon   com un rellotge elàstic
quan parla d'hores.   L'estel és el melic
del cel més sord   en nit de pirotècnia.
Els ulls, lectors,   són gots plens de formigues.
(No ho mediteu   si sou de sal estàtues).

9:8:83

Marceix la llum jardins del pleniluni:
els contrallums oculten la bellesa
pintada al fons d'un llenç de mil colors
o al cul de l'ull del més grotesc pintor.
Clivella el sol el laberint d'accents
de la tardor. Com jocs d'imants frissosos
mouen les mans els arbres del silenci:
diuen adéu al somni de les fulles.
Ombres i *flashes* assagen panorames,
bells decorats del drama de la Nit.

30:11:83

Cavall d'argent, en l'entrebanc dels solcs
del camp de mots fas salts sobre la neu.
El cos pesat t'abaixa fins al sòl
i els peus alats escapen del genet
els talls del blat: el broll de les espigues
innunda el text de caps sense sentit,
sentits tallats. ¡Quin groc tan mutilat
de voltar tant! Segueixes endavant,
foll de raons, de pes i de costums.
No saps que dus un cavaller que ha mort.

15:1:84